

מי שאחזו פרק שביעי גיטין

סמ.

ט"ל"א [מ"ל"א]. קרס
בין הפוגע בראיה.
קר"ג כרכום.
אשטרי"ם
[אשטרי"ם]. קש.
מצינדר"א
[מצינדר"א]. סלק קצין.
מדינדר"ש
אשטרי"ל. שומן המעיים.
דוכן הכר.
גל"ט [גל"ט]. בלוט.
אשטרי"ל.
[אשטרי"ל]. דלקת שקדים.
מצינדר"א. [פילטר"א].
בן-חרצית [צמח].
בדמוני"א [בלדימוני"א].
שומן האלפים.
פינוגרי"ל חילבה
[גרגרית יוונית, צמח
המשמש לתבלין].
המול"ן. כשות.
אשטרי"ל.
[אשטרי"ל].
דלקת שקדים.
צרי"ר [צרי"ר].
גל"ט. בלוט.
אשטרי"א [אמוניאק"ן].
כלוריד, אמוניה.
גל"ט. חלבנה.

לברוקתי. הכס משמע דיש לה רפואה וכן צפ' המויל יין
(שנת דף עח.) נמי קאמר שכן כוחלין לברוקתי
וקשה דבכורות (דף נח:) חשיב ליה גבי מומין הקבועין ואומר
רבינו ינחק דכל מה שאינו עובר מאיליו או ע"י רפואה קלה חשיב

מוס קבוע אי נמי רפואה להכל
והמויל היינו במחלת המולי אלל
בסוף המולי אין לו רפואה:

לכבא. שנים^א כדפי^ב צקונטרס
כאן ולא כמו שפירש
בעלמא (ע"ז דף כח.)^א דהיינו חניכיים^ב
מחלמין צערי פסחים (דף ק"ג)
לא מעקר ככא וכן בחולין (דף נט:)
נמור ככא ושיני דגריז זה
לא שייך לומר בחניכיים^ג:

רצ
וליתבינהו ניהליה בצינורא דדשא וניכלינהו^א
לפשוט שודרא ברקא ונימרו הכי שברירי דפלוני בר פלוניא
לפלוני בר פלוניא^ב ולחרו לכלבא בביתא דעיניה לשברירי דיממא
לית^ג שבעה סומקין מגווא דחיותא וניטוינהו אחספא דאומנא
וליתבי איהו מגואי ואיניש אחרינא מאבראי ונימא ליה עורא
הב לי דאיכול ונימא ליה האך פתוחא
סב איכול ובתר דאכיל ליתבריה לחספא דאי לא הדרי עילוייה
לדמא דאתי מנחירא לית גברא כהן דשמיה לוי וליכתוב ליה לוי
למפרע ואי לא לית איניש מעלמא וניכתוב ליה אנא
פפי שילא בר סומקין למפרע ואי לא ניכתוב ליה הכי טעם
דלי במי כסף טעם דלי במי פגם ואי לא לית עיקרא דאספסתא
ואשלא דפוריאי עתיקא וקורטסא ומוריקי וסומקא דלוליבא
ונקלינהו בהדי הדדי ולית גבבא דעמרא וניגדול תרתי פתילתא
ולטמיש בחלא וניגדבל בקיטמא הדין וניתבי בנחיריה ואי לא
ליחוי אמת המים דאולת ממוזהר כלפי מערב ונפסע
וניקום חד כרעא להאי גיסא וחד כרעא להאי גיסא ונישקול
טינא בידה דימינא מתותי כרעא דשמאליה ובידה דשמאלא
מתותי כרעא דימיניה וניגדול תרתי פתילתא דעמרא וניטמיש
בטינא וניתבי בנחיריה ואי לא לית תותי מרובא ונייתו מיא
ולישדו עליה ולימרו כי היכי דפסקי הני מיא ליפסוק
דמיה דפלניא בר פלניא לדמא דאתי מפומא בדקינן ליה
בגילא דחישתא אי סריך מריאה קאתי ואית ליה תקנתא ואי לא
מכברא קאתי ולית ליה תקנתא אמר ליה רב^א אמי לרב אשי
והאנן איפכא תנן^ב גיטל הכבד ולא נשתיר הימנה כלום הריאה
שניקבה או שחסרה אמר ליה כיון דמפומיה קאתי אימר
איתמוחי איתמוח אמר מר אי מריאה קאתי אית ליה תקנתא
מאי תקנתיה לית שבעה^א כוני מפירמא דסילקא ושבעה כוני
פירמא דכרתי וחמשה כוני פירא ותלתא כוני דמלפחי וכוונא
דכמונא וכוונא דחבלי וכנגדן כנתא פטירתא וליבשיל וליכול
ולישתי אבתריה שיכרא חריפא דטבת לככא אמר רבה בר רב
הונא לית תומא יחידאה ונימרסיה במישהא ומילחא ונתביה
אמורפאי דאלינא דההוא גיסא דכייב ליה ונהדר ליה גנפא
דלישא וניזדהר לבישריה דקשי לחיורא לחינכי אמר רבי יוחנן
"חומת כי ממרו ועיקרא דחומתי עדין מממרו ונינקוט בפומיה
הני לאוקומי לבשולי לייתי פארי דריש נפייא ומלפחי בעפרייהו
ושובלילתא וחומרתא דכשותא ונינקוט כאמגוזא בפומיה
לאיפתוחי לינפח ליה חבריה תחלי חיותא בגילא דחישתא
לאסוקי לית עפרא מטולא דבית הכסא וניגבול בדובשא וניכול
דמעלי ליה^א לברסם לית כי פיסתקא דנישדור וכי אמגוזא דחלבניתא
דובשניתא ומלי תרודא דובשא חיוורא ומלי נטלא בת מחוזא
חמרא נקידא ונישלוקינהו בהדי הדדי וכי בשיל נשדור בשיל
ליה כוליה ואי לא לית רביעתא דחלבא דעזא חיוורתי ונישייפה

לברוקסי. חולי שבעין שקורין טייל"א: דש חומרי. מנומר ששבע
גוויין מחמת זקנה: וניכשיש צעולא. כלומר שלא מחמת שמש:
הרי מנסא כוחלא וחדא מנסא מיניה. שני חלקים כחול וחלק אחד
מנומר: פלסא מנחלי. מנחול הוא כנף עוף או כף רחב דק של
עץ שנוטל בו הכחול ונותן צעין:

פלסא מנחלי. שלש פלסא פעמים: לימלי ישיס צעינו: דאי
לש. מיזדהר דלל לימלי טפי פקע עיניה: לשברירי דלילא.
סנוריס הבאות על האדם צלילה: שודרא ברקא. חבל של שיער
בהמה ושל זנב סוס ופרה: וניסר חדא כרעא מיניה וחדא
כרעא מלנבא. יקשור אחד מרגליו ורגל הכלב צעני ראשי
החבל: ונערפו יוקא חספא אכסריה. יקשקשו מינוקות
שברי חרסים אחריו: ויאמרו. לש זה: אסא כלנא
אסא חספא חרנגול: וקן כלב שוטא חרנגול: אומל. חמירות
בשר: ונפצינשו ניהליה בני הצמים להנך אומלי
צנינורא דשא: קלקלי. אשפות: ליפשוט. יתיר הקשר
מרגלו: צציתא דעיניה. צצית עינו: סומקין. טחוליס:
אחספא דאומנא. כלי חרס מנוול שמקיץ לתוכו דם:
ונימא ליה עורא. לפתוחא הב לי ואיכול: פפי שילא כר.
למש הוא: טעם דלי במי כסף. למש הוא: אשלא דפוריא.
חבל של מיטה: וקורטסא. נייר של מוכין: ומוריקא.
קר"ג. וסומקא דלונבא. דבר אדום הגדל בלונב:
ונגדיל פסילתא. לשון גדילי"ם. יעשה פתילה מן האמר:
ולטמיש בחלא. ישרה בחומץ: וניגדיל יגלגלו חלפר
וידבק האפר בו: ונשדו עליה דרך מרחב: סריך.
מדבק הקש צדס: גילא. אשטרי"ס: כיון דדמא דכבדא
שהיא תלויה למטה מן הריאה עולה למעלה
ונפיק דרך הפה: אימר אסמחי אסתא. כולה כבדא
ולא נשתיר הימנה כלום ונפל לריאה דרך קנה
הכבד שמחובר לקנה של ריאה: כוני. מלא אגרוף:
פירמא דסילקא. קנינת מרדס מצינדר"א: פרידא.
מין עשז וי"א מדייטרי"ש: וקנגד. כשיעור כל אלו:
כנסא פטירסא. אנטרי"ל של בהמה שהיתה פטר
רחם לאמה: לככא. חולי השיניים הפנימיים:
סומא יחידא. ראש שום שלא היה בו אלל זלע
אחד: ומרסיה. ישחקנו: אטופרא דאלינא.
על צפורן של צוהן יד: ונודרה לשבריה. שלא יגע אותו
שום צצית: דקשי לחיורא. צרעת: לחינכי.
אכעצעות הגדלים בורין כמין גלגלי רומי
אשטרינאלי"ן: חומי כי ממרו. עלי של חמוס
פילטר"ו טוב לרפואה זו כמין עשז שקורין ממרו
צלשון ארמי: ועיקרא דחומסי. שורש החימוס
פילטר"ו: עדין. לרפואה מממרו. ממרו שצדמוני
לשון מורי: הני. חוממי ומומרי: לאוקומי.
החולי שלא ינפח יותר מדאי: לצשולי. האכעצעות
שמקצן להם שלהן לתוכן שמהא יוצאה כשיבקעו
אותו: פארי דריש נפא. סודים גדולים שפין
למעלה צנפה כשמרקדין: ועלפחי צעפרייהו.
עדשים עם עפר שנתלשן בהן: וסצולוילתא.
תלתן פינוגרי"י: וחומרסא דכשופא.
פרח שצנפות הומל"ן: לאמגוזא. כשיעור
אגוז: לפסוחי. האכעצעות של אשטרינאלי"ן
שיבקעו ותלכ הליחה: לינפח ליה. צגרינו:
צגילא דיעטסא. שהוא חלול ויכנים זרע
השחלים לתוכו צראש אחד ויכניסו בתוך פיו
של חולה עד הצליעה וינפח חצירו צראש
האחר ויפלו השחלים ויפלו ויחמו על החולי:
לאסוקי. להעלות בשר לרפאות היקוע: מטולא
דציס הכסא. מחמת כל אכנים המסודרות
לצית הכסא צדות וממוקות כעין מושב:
לברסם. חולי שקורין צורי"ר והוא צא מן
הראש דרך החוטם: כי פיסתקא דנשדור.
כשיעור גלג"ש של ארז מסס נשדור שקורין
אמוניק"א: חלנטיסא דובשניתא. חלבנה
ממקש שקורין גלנ"א: סרודא. קף: נטלא.
כלי חלול נקודא. יין חלול יפה שאינו
אדום: וכי בשיל נשדור בשיל כוליה. זה
סימן יהיה לך לכשיצשל הנשדור צידוע
שאר סמנין מצולין לפי שהוא קשה:
ונטייפה

א) וינחת הערוך בערך אשא אשא] (צ) וצ"ק כח. ובע"ז כח. כתב רש"י מרגום מאשפות ירם אבין מקלקלת מרים חשוכא, ג) נראה שצ"ל רב אסי, ה) חולין רש"י וכן בערוך ערך צציתא, ד) צצית" דפסיר רב אסי, ובע"ז"ן כתוב דאולי צ"ל רב אסי, ה) חולין מב, ו) וי"א בוני אלל צציתא ערוך ערך ק ג איתא כיו ופירושו חופן וע"י צציתא קי: הניכרסא שלפניו בוני ופרש"י שם בוני מלא אגרוף ובעיניו כט: צציתא קי: הניכרסא ולקמן ע"ז דף ע. בוני פרש"י מלא אגרוף וע"י שנת סו. ד"ה ונשדו, ו) ובערוך ערך חמת איתא חומתי וממרו פי' צלש"ן פילטר"ו, ח) בחולין דף קה: איתא לברסם. מלא הוועס, ט) ודברים כב, י) ע"י חומ"ש שם ד"ה ככ"י.

מוסף תוספות
א. האחרונים הטוחנים המאכל. חוס' חולין נט: ד"ה תור. ב. מקום מושב השונים. חוס' ע"ז סו. ד"ה ככ. ג. שאותן אין דרכן ליפול. חוס' חולין סס.